

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორი

ქ. თბილისი

20/08/2015

გადაწყვეტილება №გ-1/116/2015

განმცხადებელი: ფ.ნ. (პ/ნ *****)

მოთხოვნა: შპს „ა“ (ს/კ *****) მიერ განმცხადებლის შესახებ ინფორმაციის სს „ბ“ (ს/კ *****) მონაცემთა ბაზაში გადამოწმების კანონიერების შესწავლა და შესაბამისი რეაგირების განხორციელება.

აღწერილობითი ნაწილი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორს 2015 წლის 24 ივნისს №01/357 განცხადებით მომართა მოქალაქე ფ.ნ.-მ, რომელშიც მითითებული იყო, რომ შპს „ა“ საკუთარ ვებგვერდზე განთავსებული ინფორმაციის თანახმად, მომხმარებლებს სთავაზობს სესხის გაცემას საკრედიტო ისტორიის გადამოწმების გარეშე. განმცხადებელი მიუთითებს, რომ აღნიშნული კომპანიის მომსახურებით 2015 წლის იანვრიდან ისარგებლა რამდენიმეჯერ. ამ ხნის განმავლობაში კომპანიას არ გადაუმოწმებია განმცხადებლის საკრედიტო ისტორია სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში. განმცხადებელი ასევე მიუთითებს, რომ იგი სარგებლობს სს „ბ“-ს მომსახურებით, კერძოდ, გარკვეული საფასურის სანაცვლოდ, ნებისმიერ დროს ხელი მიუწვდება ინფორმაციაზე თუ ვინ და როდის განახორციელა მის შესახებ ინფორმაციაზე წვდომა სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში. განცხადების თანახმად, ფ.ნ.-მ შპს „ა“-სთან ბოლო ვალდებულება დაფარა 2015 წლის 09 ივნისს, რის შემდეგაც აღარ უსარგებლია ამ კომპანიის მომსახურებით. 2015 წლის 20 ივნისს კი, შპს „ა“-ს წარმომადგენელმა დაათვალიერა მისი საკრედიტო ისტორია სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში. ფ.ნ.-მ 2015 წლის 21 ივნისს ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით მიმართა შპს „ა“-ს ინფორმაციის მოთხოვნით, თუ რატომ მოხდა მისი ნებართვის გარეშე მის შესახებ ინფორმაციის გადამოწმება, რის შედეგად მას ტელეფონის მეშვეობით დაუკავშირდა შპს „ა“-ს წარმომადგენელი და განუცხადა, რომ ინფორმაცია გადამოწმდა სხვადასხვა შეთავაზების გაკეთების მიზნით. განმცხადებლის მოთხოვნის მიუხედავად - პასუხი მიეღო წერილობით, ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით, ამ დრომდე

შპს „ა“-სგან პასუხი არ მიუღია. განმცხადებელი პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორისგან ითხოვს შესაბამის რეაგირებას.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის 2015 წლის 29 ივნისის №გ-1/073/2015 გადაწყვეტილებით ფ.ნ.-ს 2015 წლის 24 ივნისის №01/357 განცხადება მიღებულ იქნა განსახილველად და განცხადებაში მითითებული გარემოებებისა და მონაცემთა დამუშავების კანონიერების შესწავლის მიზნით გამოთხოვილ იქნა ინფორმაცია შპს „ა“-სა და სს „ბ“-სგან.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატის 2015 წლის 01 ივლისის №473/01 წერილით სს „ბ“-სგან მოთხოვნილ იქნა ინფორმაცია აქვს თუ არა წვდომა შპს „ა“-ს სს „ბ“-ს საკრედიტო ინფორმაციის მონაცემთა ბაზაზე და ადგილი ჰქონდა თუ არა მიმდინარე წლის 20 ივნისს შპს „ა“-ს მიერ ფ.ნ.-ს შესახებ ინფორმაციაზე წვდომას აღნიშნულ მონაცემთა ბაზაში. სს „ბ“-ს 2015 წლის 03 ივლისის №113-07/15 საპასუხო წერილის თანახმად, შპს „ა“-ს გაფორმებული აქვს ხელშეკრულება სს „ბ“-სთან საკრედიტო ინფორმაციის მონაცემთა ბაზით სარგებლობის შესახებ და შესაბამისად, სისტემაში დარეგისტრირებულნი არიან ამ კომპანიის უფლებამოსილი მომხმარებლები. 2015 წლის 20 ივნისს კი, ფ.ნ.-ს შესახებ ინფორმაცია გადამოწმებულ იქნა შპს „ა“-ს მომხმარებლის მიერ. სს „ბ“ 2015 წლის 11 აგვისტოს №134-08/15 წერილში კი მიუთითებს, რომ მასსა და შპს „ა“-ს შორის გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე შპს „ა“-ს ეკისრება სრული პასუხისმგებლობა მონაცემთა ბაზაში განხორციელებული ყოველი ძიების კანონიერებაზე.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატის 2015 წლის 01 ივლისის №472/01 წერილით შპს „ა“-სგან მოთხოვნილ იქნა ინფორმაცია „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებული რომელი სამართლებრივი საფუძვლით და რა მიზნით მოხდა ფ.ნ.-ს შესახებ ინფორმაციის გადამოწმება სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში. ასევე, მიმართა თუ არა მოქალაქემ ინფორმაციის მოთხოვნით თუ რატომ მოხდა მისი ნებართვის გარეშე მის შესახებ ინფორმაციის გადამოწმება და დადებითი პასუხის შემთხვევაში, რატომ არ მოხდა ინფორმაციის მიწოდება მოთხოვნილი ფორმით. შპს „ა“-ს 2015 წლის 01 ივლისის №0-720 საპასუხო წერილის მიხედვით, ფ.ნ.-ს შესახებ ინფორმაციის გადამოწმება სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში განხორციელდა შპს „ა“-სა და ფ.ნ.-ს შორის დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატმა 2015 წლის 06 ივლისს განმეორებით, №480/01 წერილით მიმართა შპს „ა“-ს და მოითხოვა ინფორმაციის დაზუსტება - მოხდა თუ არა და რა მიზნით ფ.ნ.-ს შესახებ ინფორმაციის სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში გადამოწმება მიმდინარე წლის 20 ივნისს. ასევე, აღნიშნული პერიოდისათვის, ფ.ნ.-ს შევსებული ჰქონდა თუ არა სასესხო განაცხადი (დადებითი პასუხის შემთხვევაში, მოთხოვნილ იქნა დამადასტურებელი დოკუმენტის წარმოდგენა) და ხელახლა იქნა მოთხოვნილი განმარტება მიმართა თუ არა მოქალაქემ ინფორმაციის მოთხოვნით და რატომ არ მიეწოდა ინფორმაცია მოთხოვნილი ფორმით. ასევე, შპს „ა“-სგან მოთხოვნილ იქნა განმარტება თუ რას

გულისხმობს კომპანიის ვებგვერდზე (www.*****.ge) განთავსებული ინფორმაცია - „საკრედიტო ისტორიის გადამოწმების გარეშე“.

2015 წლის 08 ივლისის №0-750 წერილით, შპს „ა“-მ დაადასტურა, რომ მიმდინარე წლის 20 ივნისს მოხდა სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში ფ.ნ.-ს შესახებ ინფორმაციის გადამოწმება. ასევე, დაადასტურა ის ფაქტი, რომ 20 ივნისის მდგომარეობით ფ.ნ.-ს არ ჰქონია გაკეთებული განაცხადი კრედიტის მიღების თაობაზე. ინფორმაციის აღნიშნული გადამოწმება ინიცირებული იყო შპს „ა“-ს მიერ და მიზნად ისახავდა ფ.ნ.-სთვის, როგორც კომპანიის პროდუქტების აქტიური მომხმარებლისთვის საშეღვათო პირობებით ახალი სესხის შეთავაზებას. შპს „ა“ ასევე მიუთითებს, რომ კომპანიასა და ფ.ნ.-ს შორის 2014 წლის 16 ოქტომბერს დადებული შეთანხმების თანახმად, კომპანიას კლიენტის მხრიდან მონიჭებული ჰქონდა უფლება კლიენტის შესახებ ინფორმაციის შეგროვების, შენახვის, აღრიცხვის, მესამე პირთათვის გადაცემის და მესამე პირისგან ინფორმაციის გამოთხოვის შესახებ (კომპანიამ მიუთითა მის ვებგვერდზე განთავსებული ხელშეკრულების 9.1 მუხლი). კომპანიის განმარტებით, ამავე ხელშეკრულების მე-5 მუხლში მოყვანილია დადებული გარიგების მსესხებლის მხრიდან დარღვევის პირობები, რომლის მიხედვითაც თუ ფ.ნ.-ს სურდა 2014 წლის 16 ოქტომბერს გაფორმებული ხელშეკრულების შეწყვეტა, მას წერილობითი ფორმით უნდა მიემართა ამის შესახებ კომპანიისთვის, რაც ფ.ნ.-ს არ გაუკეთებია. შესაბამისად, კომპანიამ გამოიყენა დადებული ხელშეკრულებით გათვალისწინებული უფლება და „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მე-5 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, გამოითხოვა კლიენტის შესახებ ინფორმაცია მესამე პირისგან.

ამავე წერილში შპს „ა“ მიუთითებს, რომ ფ.ნ.-მ კომპანიას მიმართა ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით 2015 წლის 21 ივნისს (არასამუშაო დღეს), რაზეც კომპანიის მხრიდან მოხდა რეაგირება 22 ივნისს. კერძოდ, განხორციელდა კლიენტთან სატელეფონო საუბარი, რომლის დროსაც კლიენტს განემარტა, რომ კომპანიამ აღნიშნული ნაბიჯი გადადგა თავისი ინიციატივით კლიენტისთვის ახალი პროდუქტის შეთავაზების მიზნით, რაზეც კლიენტმა მოითხოვა იურიდიული დასაბუთება და მისთვის ელექტრონულ ფოსტაზე ინფორმაციის გადაგზავნა, თუ რის მიხედვით იხელმძღვანელა კომპანიამ აღნიშნული ნაბიჯის გადადგმისას. თუმცა აღნიშნული საუბრის შემდეგ კომპანიამ მიიღო წერილი პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორისგან და 2015 წლის 01 ივლისის საპასუხო წერილით განმარტა, რითი ხელმძღვანელობდა კომპანია ფ.ნ.-ს შესახებ მესამე პირისგან ინფორმაციის გამოთხოვის დროს. რაც შეეხება კომპანიის ვებგვერდზე მითითებულ ინფორმაციას - „სესხის გაცემა საკრედიტო ისტორიის გადამოწმების გარეშე“, კომპანიის განმარტებით აღნიშნული გულისხმობს იმას, რომ სესხის გაცემისას კომპანია კლიენტის წარსულ საკრედიტო ისტორიას ყურადღებას არ აქცევს და გადაწყვეტილების მიღებისას მხოლოდ მიმდინარე საკრედიტო სტატუსით ხელმძღვანელობს.

შპს „ა“-ს მიერ 2015 წლის 20 ივნისს ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებული საფუძვლების

გარეშე მოპოვების ფაქტზე 2015 წლის 19 აგვისტოს შედგა ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000036. ხოლო შპს „ა“-ს მიერ ფ.ნ.-სთვის ინფორმაციის მოთხოვნილი ფორმით მიუწოდებლობის ფაქტზე, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-4 პუნქტის დარღვევის გამო შედგა ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000037. შპს „ა“-ს წარმომადგენელი არ დაეთანხმა ზემოაღნიშნულ ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა ოქმებს.

სს „ბ“-ს მიერ 2015 წლის 20 ივნისს ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებული საფუძვლების გარეშე, შპს „ა“-სთვის გადაცემის ფაქტზე კი, 2015 წლის 17 აგვისტოს შედგა ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000035. ამასთან, სს „ბ“-ს წარმომადგენელმა მიუთითა სს „ბ“-ს და შპს „ა“-ს შორის გაფორმებული ხელშეკრულების მე-18 პუნქტზე, რომლის თანახმად, შპს „ა“ იღებს პასუხისმგებლობას, რომ ყველა ძიება და ინფორმაციის გადაცემა მონაცემთა ბაზაში განხორციელდება მხოლოდ საკრედიტო ისტორიის სუბიექტის თანხმობის საფუძველზე. აღნიშნული ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში გათვალისწინებულია ფინანსური პასუხისმგებლობაც. იმის გათვალისწინებით, რომ სს „ბ“ კანონით გათვალისწინებულ ყველა ზომას იღებს მონაცემთა ბაზაზე უკანონო წვდომის ასარიდებლად, იგი არ უნდა იქნას მიჩნეული სამართალდამრღვევად.

სამოტივაციო ნაწილი

1. შპს „ა“-ს მიერ ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში გადამოწმების კანონიერება.

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „დ“ პუნქტის თანახმად, მონაცემთა დამუშავება არის ავტომატური, ნახევრად ავტომატური ან არაავტომატური საშუალებების გამოყენებით მონაცემთა მიმართ შესრულებული ნებისმიერი მოქმედება, კერძოდ, შეგროვება, ჩაწერა, ფოტოზე აღბეჭდვა, აუდიოჩაწერა, ვიდეოჩაწერა, ორგანიზება, შენახვა, შეცვლა, აღდგენა, გამოთხოვა, გამოყენება ან გამჟღავნება მონაცემთა გადაცემის, გავრცელების ან სხვაგვარად ხელმისაწვდომად გახდომის გზით, დაჯგუფება ან კომბინაცია, დაბლოკვა, წაშლა ან განადგურება. აღნიშნული კანონის მე-5 მუხლის თანახმად კი, პერსონალური მონაცემების დამუშავება დასაშვებია ამავე მუხლით განსაზღვრული მონაცემთა დამუშავების ერთ-ერთი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში.

განცხადების განხილვის ფარგლებში დადგინდა, რომ ფ.ნ.-მ რამდენჯერმე ისარგებლა შპს „ა“-ს მომსახურებით და მიიღო მისგან სესხი, თუმცა მონაცემების გადამოწმების თარიღში - 2015 წლის 20 ივნისი, ფ.ნ.-ს არ ჰქონია გაკეთებული განაცხადი ახალი კრედიტის მიღების თაობაზე და ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში გადამოწმება განხორციელდა ფ.ნ.-სთვის, როგორც კომპანიის პროდუქტების აქტიური მომხმარებლისთვის საშეღავათო პირობებით ახალი სესხის შესათავაზებლად.

შპს „ა“ 2015 წლის 20 ივნისს ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში გადამოწმების საფუძველად უთითებს ზემოაღნიშნული მუხლის „ა“ პუნქტით დადგენილ საფუძველს - მონაცემთა სუბიექტის თანხმობას და ამის დასტურად მიუთითებს კომპანიასა და ფ.ნ.-ს შორის 2014 წლის 16 ოქტომბერს დადებულ სესხის ხელშეკრულებას. აღნიშნული ხელშეკრულების 9.1 მუხლის თანახმად - *„გამსესხებელი უფლებამოსილია დაამუშავოს მსესხებლის მონაცემები (შეგროვება, შენახვა, აღრიცხვა, დარეგისტრირება, გადაცემა და სხვა), ასევე გადასცეს მესამე პირს და მიიღოს მისგან მსესხებელზე ინფორმაცია“*. ხელშეკრულების აღნიშნული პუნქტი ვერ იქნება მიჩნეული „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ პუნქტით გათვალისწინებულ მონაცემთა სუბიექტის თანხმობად შემდეგი გარემოების გამო:

1. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ზ“ პუნქტის თანახმად, თანხმობა არის მონაცემთა სუბიექტის მიერ შესაბამისი ინფორმაციის მიღების შემდეგ მის შესახებ მონაცემთა განსაზღვრული მიზნით დამუშავებაზე ზეპირად, სატელეკომუნიკაციო ან სხვა შესაბამისი საშუალებით გამოხატული ნებაყოფლობითი თანხმობა, რომლითაც შესაძლებელია ნათლად დადგინდეს მონაცემთა სუბიექტის ნება. ფ.ნ.-სა და შპს „ა“-ს შორის გაფორმებული ხელშეკრულების 9.1 პუნქტის ფორმულირება არის ზოგადი და მონაცემთა სუბიექტს არ აძლევს მკაფიო და ნათელ მინიშნებას, რომ გარდა სასესხო ურთიერთობისა, მის შესახებ მონაცემები შესაძლოა დამუშავდეს განსხვავებული მიზნით - ახალი პროდუქციის შესათავაზებლად. შპს „ა“-მ კომპანიის პროდუქტების აქტიური მომხმარებლისთვის საშეღავათო პირობებით ახალი სესხის შესათავაზებლად, ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემები დაამუშავა დადებულ სესხის ხელშეკრულებისგან განსხვავებული მიზნით, რის შესახებაც მონაცემთა სუბიექტს - ფ.ნ.-ს თანხმობის გაცემის დროს არ შეეძლო ევარაუდა. მითუმეტეს, იმის გათვალისწინებით, რომ ფ.ნ.-ს და შპს „ა“ შორის გაფორმებული ხელშეკრულების 2.2 პუნქტის თანახმად -

„სასესხო განაცხადის შევსების შემდგომ, სესხის გაცემამდე, გამსესხებელი უფლებამოსილია მოიძიოს/გადაამოწმოს მსესხებლის მიერ მითითებული ან მასთან დაკავშირებული ნებისმიერი, მათ შორის პერსონალური ინფორმაცია (მათ შორის, საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში, მომსახურების სააგენტოში, პოლიციაში და ნებისმიერ სხვა მესამე პირთან), რაზეც მსესხებელი წინასწარ აცხადებს თანხმობას. მსესხებელი აცნობიერებს, რომ მცდარი ინფორმაციის მიწოდება შესაძლოა გახდეს სესხის გაცემაზე უარის თქმის საფუძველი და მსესხებლის პირადი პასუხისმგებლობის (მათ შორის სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა).“

ზემოაღნიშნული პუნქტი ნათლად და მკაფიოდ მიუთითებს, რომ გამსესხებელს სწორედ სასესხო განაცხადის შევსების შემდგომ, სესხის გაცემამდე აქვს უფლება მოიძიოს და გადაამოწმოს მსესხებლის შესახებ ინფორმაცია. აქედან გამომდინარე, ფ.ნ.-ს, მასსა და შპს „ა“-ს შორის დადებული ხელშეკრულების 9.1 პუნქტის მიხედვით, არ ჰქონია

გამოხატული თანხმობა მის შესახებ მონაცემების სხვა (გარდა სასესხო ურთიერთობის) - ახალი პროდუქციის შეთავაზების მიზნით დამუშავების შესახებ.

2. გარდა ზემოაღნიშნულისა, ფ.ნ.-ს და შპს „ა“-ს შორის დადებული ხელშეკრულებით არ არის განსაზღვრული ხელშეკრულების მოქმედების ვადა. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 427-ე მუხლის თანახმად კი, ვალდებულებითი ურთიერთობა წყდება კრედიტორის სასარგებლოდ ვალდებულების შესრულებით. აქედან გამომდინარე, შპს „ა“-სა და ფ.ნ.-ს შორის აღარ არსებობდა 2014 წლის 16 ოქტომბერს დადებულ სესხის ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებითი ურთიერთობა და შესაბამისად, ფ.ნ.-ს მიერ გამოხატული თანხმობა, კერძოდ, შპს „ა“-ს მინიჭებული უფლება მიიღოს მის შესახებ მონაცემები მესამე პირებისაგან, ვერ იქნება განხილული მონაცემთა დამუშავების „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ პუნქტით განსაზღვრულ მონაცემთა სუბიექტის თანხმობად.

შპს „ა“-ს პოზიცია, რომ ფ.ნ.-სა და შპს „ა“-ს შორის დადებული ხელშეკრულების მე-5 პუნქტის შესაბამისად, განმცხადებელს არ მიუმართავს კომპანიისთვის ხელშეკრულების შეწყვეტის მოთხოვნით და აქედან გამომდინარე, ფ.ნ.-ს მიერ აღნიშნული ხელშეკრულებით გამოხატული თანხმობა მოქმედია, ვერ იქნება გაზიარებული, რადგან ხელშეკრულების მე-5 პუნქტის თანახმად, მსესხებელი უფლებამოსილია შეწყვიტოს ხელშეკრულება მისი ძალაში შესვლიდან 15 დღის განმავლობაში, გამსესხებლის იურიდიულ მისამართზე წერილობითი შეტყობინების გაგზავნით. იგივე პუნქტი განსაზღვრავს ხელშეკრულების შეწყვეტის შესახებ შეტყობინებაში მისათითებელ ინფორმაციას და ადგენს, რომ თუ მსესხებელი თავისი ინიციატივით შეწყვეტს ხელშეკრულებას, იგი ვალდებულია გადაიხადოს სესხის თანხა. მხარეებს შორის დადებული ხელშეკრულების ზემოაღნიშნული პუნქტი არ განსაზღვრავს ხელშეკრულების მოქმედების კონკრეტულ ვადას და შესაბამისად, მასზე მოქმედებს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით დადგენილი წესები.

გარდა ამისა, ფ.ნ.-სა და შპს „ა“-ს შორის დადებული ხელშეკრულების 7.2 პუნქტის თანახმად, *„ახალი სასესხო განაცხადის შევსებით მსესხებელი ეთანხმება სასესხო განაცხადის შევსების დღეს ვებგვერდზე არსებულ პირობებს და აცნობიერებს, რომ ყველა შემდეგ აღებულ სესხზე გავრცელდება წინამდებარე ხელშეკრულებების დებულებები.“* აღნიშნული პუნქტი ადასტურებს იმას, რომ ყოველი ახალი სასესხო განაცხადით მონაცემთა სუბიექტი (მსესხებელი) ხელახლა გამოხატავს თანხმობას შპს „ა“-სთან ხელშეკრულების პირობებზე, მათ შორის პერსონალურ მონაცემთა გადამოწმების შესახებ. გამომდინარე იქიდან, რომ 2015 წლის 20 ივნისს ფ.ნ.-ს არ ჰქონია გაკეთებული განაცხადი ახალი კრედიტის მიღების თაობაზე, მის შესახებ მონაცემების სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში გადამოწმება განხორციელდა მონაცემთა სუბიექტის თანხმობის გარეშე. მომხმარებლისთვის კომპანიის პროდუქტების საშეღავათო პირობებით შეთავაზების საფუძველით პერსონალურ მონაცემთა დამუშავების, მათ შორის

გადამოწმების შესაძლებლობა კი, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით გათვალისწინებული არ არის.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, შპს „ა“-ს მიერ 2015 წლის 20 ივნისს ადგილი ჰქონდა ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში გადამოწმებას „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით დადგენილი საფუძვლების გარეშე, რაც წარმოადგენს ამავე კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ სამართალდარღვევას.

2. შპს „ა“-ს მიერ მონაცემთა სუბიექტის - ფ.ნ.-ს ინფორმირების წესის დარღვევა.

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მონაცემთა სუბიექტს უფლება აქვს, მონაცემთა დამმუშავებელს მოსთხოვოს ინფორმაცია მის შესახებ მონაცემთა დამმუშავების თაობაზე. მონაცემთა დამმუშავებელმა კი მონაცემთა სუბიექტს უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია: მის შესახებ რომელი მონაცემები მუშავდება; მონაცემთა დამმუშავების მიზანი; მონაცემთა დამმუშავების სამართლებრივი საფუძველი; რა გზით შეგროვდა მონაცემები; ვისზე გაიცა მის შესახებ მონაცემები, მონაცემთა გაცემის საფუძველი და მიზანი. ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, მონაცემთა სუბიექტს აღნიშნული ინფორმაცია უნდა მიეწოდოს მოთხოვნისთანავე, დაუყოვნებლივ ან ამავე პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში - მოთხოვნიდან არაუგვიანეს 10 დღისა. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-4 პუნქტი კი ადგენს, რომ ინფორმაციის მიწოდების ფორმას ირჩევს მონაცემთა სუბიექტი. ფ.ნ.-მ 2015 წლის 21 ივნისს ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით მიმართა შპს „ა“-ს ინფორმაციის მოთხოვნით, თუ რატომ მოხდა მისი ნებართვის გარეშე მის შესახებ ინფორმაციის გადამოწმება სს „ბ“-ს მონაცემთა ბაზაში, რის შედეგად 2015 წლის 22 ივნისს ფ.ნ.-ს ტელეფონით დაუკავშირდა შპს „ა“-ს წარმომადგენელი და განუცხადა, რომ ინფორმაცია გადამოწმდა ახალი პროდუქტის შეთავაზების მიზნით. ფ.ნ.-მ მოითხოვა პასუხის წერილობით გაცემა და ელექტრონული ფორმით გაგზავნა, თუმცა მიუხედავად „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-4 პუნქტით დადგენილი წესისა - ინფორმაციის მიწოდების ფორმას ირჩევს მონაცემთა სუბიექტი, შპს „ა“-მ ფ.ნ.-ს მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა. აქედან გამომდინარე, შპს „ა“-ს მიერ ადგილი აქვს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-4 პუნქტის დარღვევას, რაც ამავე კანონის 50-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველია.

3. სს „ბ“-ს მიერ ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემების შპს „ა“-სთვის გადაცემის კანონიერება.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, პერსონალური მონაცემების დამმუშავებისთვის, მათ შორის გადაცემისთვის, საჭიროა ამ მუხლით გათვალისწინებული ერთ-ერთი საფუძვლის არსებობა. განცხადების განხილვის ფარგლებში, 2015 წლის 20 ივნისს ფ.ნ.-ს შესახებ მონაცემთა გაცემის სამართლებრივი

საფუძველი სს „ბ“-მ ვერ მიუთითა. სს „ბ“-ს განმარტებით, მასსა და შპს „ა“-ს შორის გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე, შპს „ა“-ს ეკისრება სრული პასუხისმგებლობა სს „ბ“-ს საკრედიტო ინფორმაციის მონაცემთა ბაზაში განხორციელებულ ყოველი ძიების კანონიერებაზე. აღნიშნული ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში გათვალისწინებულია ფინანსური პასუხისმგებლობაც. იმის გათვალისწინებით, რომ სს „ბ“ კანონით გათვალისწინებულ ყველა ზომას იღებს მონაცემთა ბაზაზე უკანონო წვდომის ასარიდებლად, იგი არ უნდა იქნას მიჩნეული სამართალდამრღვევად. სს „ბ“-ს პოზიცია ვერ იქნება გაზიარებული ვინაიდან, სს „ბ“-მ, როგორც „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ი“ პუნქტის თანახმად, მონაცემთა დამმუშავებელმა, 2015 წლის 20 ივნისს ფ.ნ.-ს შესახებ მის მონაცემთა ბაზებში დაცული მონაცემები დაამუშავა, კერძოდ, გადასცა შპს „ა“-ს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე, რაც წარმოადგენს ამავე კანონის 43-ე პუნქტის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ სამართალდარღვევას. ის ფაქტი, რომ სს „ბ“-სა და შპს „ა“-ს შორის დადებული ხელშეკრულებით მონაცემთა ბაზაში უკანონო ძიებაზე პასუხისმგებლობა ეკისრებოდა შპს „ა“-ს, ვერ გამორიცხავს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლით მონაცემთა დამმუშავებლისათვის დადგენილ ვალდებულებას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის, საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 36-ე მუხლის და „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5, 27-ე, 34-ე, 39-ე, 43-ე და 50-ე მუხლების საფუძველზე,

ინსპექტორმა გადაწყვიტა:

1. შპს „ა“ (ს/კ *****) ცნობილ იქნას სამართალდამრღვევად „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტით და 50-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევების ჩადენაში და ადმინისტრაციული სახდელის სახით შეეფარდოს ჯარიმა 500 ლარის ოდენობით;
2. სს „ბ“ (ს/კ *****) ცნობილ იქნას სამართალდამრღვევად „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 43-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩადენაში და ადმინისტრაციული სახდელის სახით შეეფარდოს ჯარიმა 500 ლარის ოდენობით;
3. ჯარიმის გადახდა გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 30 დღის განმავლობაში უნდა მოხდეს შემდეგ ანგარიშზე ჩარიცხვით: სახაზინო კოდი/ანგარიშის ნომერი 302003242;
4. დასრულდეს მოქალაქე ფ.ნ.-ს 2015 წლის 24 ივნისს წარმოდგენილ №01/357 განცხადებასთან დაკავშირებული საქმის განხილვა;
5. განმცხადებელს, შპს „ა“-ს და სს „ბ“-ს ეცნობოს მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ;

6. გადაწყვეტილება შესაძლებელია გასაჩივრდეს მხარეთა მიერ თბილისის საქალაქო სასამართლოში (ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კილომეტრი №6) ოფიციალური წესით გაცნობის დღიდან 10 (ათი) დღის ვადაში.

თამარ ქალდანი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორი